

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 212/21
8.7.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа и Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, уз учешће судијског сарадника Снежане Миленковић, као записничара, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Ружојчић Милована, изјављеним против пресуде Вишег суда у Смедереву К.бр.19/20 од 05.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, као и окривљеног АА, који је у смислу члана 447 став 4 ЗКП обавештен о одржавању седнице већа без привођења, јер његово присуство није неопходно за разјашњење ствари, а у присуству браниоца окривљеног адвоката Ружојчић Милована, као и адвоката Јоване Ракић-Петров коју по заменичком пуномоћју замењује адвокат Нада Митровић-Ракић, донео је следећу

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.19/20 од 05.02.2021. године само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом члана 1, 2, 4, 42,43, 44, 45, 54, 55-а и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 7 (седам) месеци, у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору почев од 26.05.2020. године па надаље, док се жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Милована Ружојчића, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К.бр. 19/20 од 05.02.2021. године окривљени АА и окривљени АА1 оглашени су кривим, и то окривљени АА да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, а окривљени АА1 да је учинио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, па је суд, применом одредби члана 1, 2, 4, 42, 43, 44, 45, 54, 63, 64, 65, 66 Кривичног законика окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од четири године, а у коју се има урачунати време проведено у притвору почев од 26.05.2020. године па надаље.

Окривљеном АА1 изречена је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од две године не учини ново кривично дело. Према окривљеном АА се, на основу одредбе члана 79, 87 и 246 став 8 Кривичног законика, изриче мера безбедности одузимања опојне дроге хероин, укупне нето масе 53,98 гр, а према окривљеном АА1, на основу одредби члана 79, 87 и 246а став 3 Кривичног законика, изриче се мера безбедности одузимања предмета опојне дроге марихуане, укупне нето масе 6,22 гр. Трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених, па се по том основу окривљени АА обавезује да на рачун Вишег јавног тужилаштва у Смедереву уплати износ од 2.805,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени АА се обавезује да суду на име паушала плати 10.000,00 динара, а АА1 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву због повреде кривичног закона – члан 439 став 1 тачка 2 и 3 у вези са чланом 437 став 1 тачка 2 Законика о кривичном поступку, због одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима кривичног поступка – члан 441 став 4 у вези са чланом 437 став 1 тачка 4 Законика о кривичном поступку, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Смедереву К.бр. 19/20 од 05.02.2021. године, тако што ће, применом члана 55а Кривичног законика, окривљеног АА осудити на казну затвора у трајању изнад половине распона прописане казне и обавезати га да плати трошкове кривичног поступка настале пред Вишим јавним тужилаштвом у Пожаревцу, тако што ће уплатити износ од 86.002,50 динара на рачун Вишег јавног тужилаштва у Пожаревцу бр. 840-1620-21, с позивом на број 805600101, у року од 15 дана од правноснажности пресуде;

-окривљени АА лично, без навођења законског основа побијања, а из образложења жалбе произлази да је жалбу изјавио због погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд укине првостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење, као и да му се притвор замени мером забране напуштања стана до правноснажности пресуде;

-бранилац окривљеног Ружојчић Милован због битне повреде ЗКП, непотпуно и

погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Предложио је да се на јавну седницу, у смислу члана 447 ЗКП, позову окривљени и бранилац, како би истој присуствовали.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писаним поднеском Ктж.бр. 241/21 од 16.03.2021. године предложио да се усвоји жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву као основана, а да се као неосноване одбију жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Милована Ружојчића.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, који је о јавној седници писмено обавештен, у смислу члана 447 став 4 ЗКП, преко управе Окружног затвора у Смедереву, обзиром да је суд нашао да његово присуство није неопходно за разјашњење ствари, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Ружојчић Милована, у присуству браниоца Јоване Ракић Петров, коју је по заменичком пуномоћју замењивала адвокат Нада Митровић Ракић, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, те је, по оцени жалбених навода и предлога, изјашњења на седници већа, одлучио као у изреци ове пресуде.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Ружојчић Милана, побија првостепена пресуда због битних повреда одредаба ЗКП и непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања. У образложењу побијане пресуде о свим одлучним чињеницама важним за правилну одлуку дати су јасни разлози који су сагласни како наводима у самој изреци, тако и чињеницама које произлазе из списка предмета. Такође се неосновано жалбом указује да је првостепени суд починио битне повреде одредаба кривичног поступка и није уважио предлоге одбране за испитивањем сведока СС, чиме је повредио право на одбрану окривљеног, јер се окривљени АА терети да је у делу отпужнице која се односи на окривљеног АА1 да му је он продао опојну дрогу, а да је са окривљеним АА1 био сведок СС коме је окривљени дао одређену количину марихуане, те је испитивање предложеног сведока неопходно ради провере одбране окривљеног АА1 и одбране окривљеног АА, а како овај сведок није испитан, то бранилац сумња у мотиве који су постојали код окривљеног АА1 који је приликом изношења своје одбране признао да је од окривљеног АА од краја маја 2019. па до 08.10.2019. године у више наврата куповао опојну дрогу марихуану у количини од по 5 до 10 гр, те да је део новца исплаћивао одмах, а део новца плаћао путем PostNet уплатнице на име СС1, ванбрачне супруге окривљеног АА. Првостепени суд је правилно на основу исказа окривљеног АА1 који је навео да познаје окривљеног од раније и да је 10-ак пута од њега куповао опојну дрогу коју је он доносио до Голупца или других места, а он му је новац давао непосредно или слао поштом на име СС1 што је и учинио за дуг од 08.10.2019. године када је по цени од 8.000,00 динара купио 10 гр марихуане, тако што се предаја извршила у селу ..., а да је истог дана са СС отишао у ..., сачекао окривљеног који му је у близини гробља дао марихуану у белој кеси, а да је он предао окривљеном АА 2.000,00 динара, а остао дужан још 6.000,00. Истакао је да је он наведену опојну дрогу купио за сопствене потребе, с тим што је један део дроге СС узео за себе, те да су они заједно требали да плате АА тако да је један део дроге од 6,22

гр од укупно 9,40 гр задржао за себе, док је остатак дао СС који је са њим био у путничком возилу. Како окривљени АА није признао извршење овог кривичног дела, то је првостепени суд у потпуности прихватио исказ окривљеног АА1, а који је поткрпљен и извештајем, односно потврдом о привремено одузетим предметима од окривљеног АА1 од кога је одузето бруто масе 11,9 грама марихуане, на основу налаза и мишљења вештака од 07.02.2020. године који је обавио физичко-хемијско вештачење материје која је одузета од окривљеног АА1 и СС, а која је анализа показала да оба узорка припадају биљци *cannabis* која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци и садржи ТХЦ већи од 0,3%, на основу увида у нет уплатнице из којих се утврђује да је окривљени АА1 вршио уплату новца овде сведоку СС1 у различитим износима у периоду од маја, јуна, августа и септембра 2019. године, као и на основу исказа сведока СС1. Она је потврдила да је у означеном периоду на њен број телефона АА1 уплаћивао новац, да је о томе сазнала путем поруке из мобилног телефона, да је новац давала окривљеном АА, а део трошила за потребе куће, те да је новац уплаћиван на њено име јер окривљени није имао личну карту, као и да јој је објаснио да су то дужници, а она као особа која не пита превише није знала ближе појединости. Осим тога, окривљени АА1 је изјавио да је приликом предаје опојне дроге окривљени АА сваки пут на рукама имао хируршке рукавице те је то разлог што на пронађеној амбалажи опојне дроге како и марихуане тако и накнадно пронађеног хероина нису пронађени биолошки трагови окривљеног АА. Окривљени АА1 је 08.10.2019. године купио опојну дрогу која је укупне нето масе 9,40 грама од које је део дао СС, те их је приликом повратка у ... у насељу ... зауставила полиција којом приликом је од њих одузета опојна дрога наведене количине. Првостепени суд је покушао да прибави и у својству сведока испита СС, међутим, из извештаја Полицијске станице у ... бр. 0-230-65/2021 утврђено је да се ово лице налази на привременом раду у Аустрији и да је 13.10.2019. године напустило Републику Србију од када није евидентиран његов улазак на територију Републике Србије, те како се ради о лицу које није доступно државним органима и које није било у контакту и са окривљеним АА, првостепени суд је правилно закључио да овај сведок нема никаквих сазнања о околностима које се тичу постизања и реализације договора између окривљеног АА и окривљеног АА1, те да би евентуално испитавање овог сведока неоправдано продужило трајање овог кривичног поступка, те је предлог одбио као неоснован. Овај сведок би се евентуално могао изјаснити о односу између окривљеног АА1 и њега поводом куповине опојне дроге од окривљеног АА, што имајући у виду оптужницу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву којом су оптужени само окривљени АА и окривљени АА1 није од утицаја у овој кривичној ствари. О разлозима неприхватања овог предлога првостепени суд је дао детаљне разлоге у ставу четири на дванестој страни образложења у смислу члана 428 став 8 ЗКП. Стога су жалбени наводи окривљеног и његовог браниоца у погледу радњи кривичног дела неовлашћена продаја опојне дроге марихуане, а који се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђено чињенично стање, оцењени неоснованим.

Такође се неоснованим оцењују жалбени наводи окривљеног и његовог браниоца адвоката Ружојчић Милована у погледу радњи неовлашћеног држања опојне дроге хероина ради даље продаје, а која је пронађена у дворишту окривљеног дана 26.05.2020. године у количини од 53,98 грама. Неосновано се жалбом окривљеног и његовог браниоца указује да је у кући окривљеног обављен претрес и да у кући није

пронађено ништа од недозвољених супстанци, а да је лице за које окривљени није одао идентитет подметнуло опојну дрогу двадесетак минута пре доласка полиције. Идентитет овог лица је окривљеном познат али из безбедносних разлога није желео да исти открије. Опојна дрога је пронађена без присуства сведока у дворишту окривљеног и како на пронађеном пакетићу нису пронађени биолошки трагови који би свакако били присутни да је окривљени био у контакту са пакетићем, нема доказа да је ова опојна дрога била у притежању окривљеног као и да је окривљени наводно бацио овај пакетић приликом доласка полиције. Изнети жалбени наводи оцењени су неоснованим јер су полицајци-испитани сведоци СС2 и СС3 који су заједно са СС4 и СС5 критичном приликом .... дошли у кућу окривљеног са циљем вршења претреса као и да су се међусобно поделили тако што су сведок СС2 и СС3 дошли до задњег дела куће и обезбеђивали задњи део дворишта, док су преостали полицајци дошли до улазних врата које је отворила мајка окривљеног. Сведок СС2 је потврдила да је дошла до задњег дела дворишта када је чула да је нешто лупило и да је предмет пао у тај део дворишта, да није лично видела да је окривљени АА бацио пакетић али да је провером прецизирали да је на прозору претходно видела окривљеног као и место где је пао предмет, да је чула звук баченог предмета, а да је провером утврђено да је пакетић упао у једну кутију од банана у задњем делу дворишта. Сведок СС3 потврдио је да је видео окривљеног јасно из задњег дела дворишта да са прозора спратног дела куће одбацује предмет који је пао и по звуку су пронашли предмет који је био у једној картонској кутији обавијен сивом селотејп траком. Он је посматрао ово са раздаљине од 5 метара и изјаснио се да се ради о прозору са задње стране куће, да је видео главу, горњи део тела и руку окривљеног АА како избацује предмет кроз прозор испод којег иначе постоји надстрешница, а да се ова кутија где је пао одбачен предмет налази ван надстрешнице. Ово су потврдили и сведоци СС4 и СС5 док је вештачењем утврђено да се ради о 53.98 грама хероина, кокаина и парацетамола, те да се хероин налази на списку психоактивних контролисаним супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаним супстанци. Првостепени суд је одбрану окривљеног правилно оценио као нелогичну, неосновану, усмерену на избегавање кривичне одговорности јер је несумњиво утврђено да је критичном приликом у Смедереву у Коларској 48 држао опојну дрогу за коју је касније вештачењем утврђено да је хероин и то ради продаје на основу чињенице да је у задњем делу дворишта његове куће пронађена материја која представља опојну дрогу. Сведок СС3 је потврдио да се ради о пакетићу који је са спратног дела куће избацио окривљени АА, јер је он то непосредно опазио када је видео главу окривљеног, руке и горњи део тела. Како се ради о количини која није мала, а окривљени АА није конзумент ове опојне дроге или неке друге дроге, јер је приликом тестирања на дан 26.05.2020. године његов резултат на присуство опојних дрога био негативан, то сви напред наведени докази у међусобној повезаности указују да је окривљени критичном приликом поступао са умишљајем, свестан да неовлашћено ставља у промет опојну дрогу када је продао окривљеном АА1 и свестан да држи опојну дрогу хероин ради продаје и истовремено то жели, при чему је свестан забрањености свог дела. Да је окривљени АА у периоду од 23.07. до 08.10.2019. године био у непрекидној комуникацији са окривљеним АА1 потврђено је извештајем Полицијске Управе у Смедереву бр. 03/35/20 СП 51/20 од 15.07.2020. године, на основу кога се утврђује да је извршена анализа међусобних телефонских комуникација, те да је наведена анализа показала да је у означеном периоду остварена 21 комуникација између окривљеног АА и АА1. У означеном периоду било је учестале комуникације 569 пута

између ових лица и са бројева телефона који су припадали окривљеном АА и 332 пута са бројева окривљеног АА ... и ..., што произлази из листинга који је, као прилог овом извештају прочитан на главном претресу, те, иако окривљени не признаје радњу извршења кривичног дела, овај извештај, заједно са другим изведеним доказима, несумњиво указује да је окривљени у периоду од краја маја 2019. године до 08.10.2019. године неовлашћено продавао опојну дрогу марихуану окривљеном АА1.

Правилно ценећи све утврђене чињенице, првостепени суд је правилно нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, а у радњама окривљеног АА1 неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика. Разматрајући првостепену пресуду, у погледу одлуке о казни, Апелациони суд налази да се основано жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву указује да је окривљени раније два пута осуђиван за кривично дело са умишљајем на затвор од најмање једну годину, те да је првостепени суд пропустио да окривљеном за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика примени одредбе Кривичног законика из члана 55а, које предвиђају обавезно поштравање казне. Наиме, првостепени суд је, одлучујући о избору кривичне санкције из члана 54 КЗ, од олакшавајућих околности на страни окривљеног имао у виду да се ради о оцу двоје деце, а од отежавајућих околности да је до сада више пута осуђиван за различита кривична дела, на различите казне, што само по себи указује на закључак да се ради о повратнику. Окривљени је више пута осуђиван, и то пресудом Основног суда у Смедереву 2К 820/14 од 11.04.2016. године, због кривичног дела из члана 195 став 1 Кривичног законика, када му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца, пресудом Основног суда у Смедереву 3К 454/17 од 28.04.2017. године, због кривичног дела из члана 195 став 1 Кривичног законика, када му је, такође, изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци, пресудом Основног суда у Смедереву 2К 436/17 од 22.11.2018. године, због кривичног дела из члана 348 став 4 Кривичног законика и кривичног дела из члана 278 Кривичног законика, на казну затвора у трајању од једне године и пресудом Основног суда у Смедереву 3К 666/19 од 24.02.2020. године, због кривичног дела из члана 288 став 1 Кривичног законика у вези са кривичним делом из члана 278 став 1 Кривичног законика, којом је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, коју да издржи у кућним условима, без примене електронског надзора. Првостепени суд је, разматрајући примену члана 55а КЗ у случају окривљеног, нашао да није оправдана примена ове законске одредбе, јер део радњи за које је овом пресудом окривљени оглашен кривим, а за коју је утврђено да их је предузео од краја маја 2019. године, па до 08.10.2019. године, извршене су пре 01.12.2019. године, када је ступио на снагу Закон о изменама и допунама Кривичног законика, који, у смислу члана 55а КЗ, предвиђа обавезно поштравање казне, јер је за окривљеног примена старог закона свакако повољнија. Међутим, Апелациони суд је нашао да се жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву основано указује да се у конкретном случају ради о кривичном делу неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, а које је описано као трајно кривично дело извршено са две кривично-правне радње, и то најпре у периоду од краја маја 2019. године, па до 08.10.2019. године описано као неовлашћена продаја опојне дроге cannabis, а затим и у

виду предузимања друге кривично-правне радње која улази у састав алтернативно описаних радњи извршења кривичног дела које му се ставља на терет, као неовлашћено, ради продаје, држање опојне дроге хероина, те, како је кривично дело конципирано као трајно кривично дело, то се радња кривичног дела предузима све време трајања противправног, односно произведеног стања и као време извршења кривичног дела сматра се време престанка противправног стања, те је окривљени другу радњу извршења предузео дана 26.05.2020. године, у време доношења новог закона којим је предвиђена одредба члана 55а Кривичног законика. Како се, у смислу члана 16 став 1 Кривичног законика, сматра да је време извршења кривичног дела време трајања противправног стања и да је кривично дело довршено престанком радње и одржавања противправног стања, то се у конкретном случају примењује закон који је био на снази у време престанка противправног стања, без обзира да ли је он повољнији или не за учиниоца. Како је окривљени предузео радњу описану у тачки 2 неовлашћено држање, ради продаје опојне дроге хероина дана 26.05.2020. године у време када је већ ступио на снагу Закон о изменама и допунама Кривичног законика, као и одредбе члана 55а, које имају значај обавезне отежавајуће околности, те како је првостепени суд повредио закон у корист окривљеног, то је Апелациони суд, правилном применом закона, преиначио првостепену пресуду, у погледу одлуке о казни.

Наиме на основу члана 55а Кривичног законика за кривично дело учињено са умишљајем за које је прописана казна затвора суд ће изрећи казну изнад половине распона прописане казне уколико је учинилац раније два пута осуђиван за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину и ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година. Стога је Апелациони суд правилном применом Кривичног законика најпре утврдио распон прописане казне за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ која представља распон од посебног минимума до посебног максимума а то је од 3 до 12 година запрећене казне, те израчунао половину распона прописане казне која се израчунава тако што се наведена разлика подели бројем два а то је четири године и шест месеци, те како је окривљеном неопходно изрећи казну затвора изнад половине распона прописане казне, Апелациони суд је уважавањем жалбе јавног тужиоца преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни и окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци. Апелациони суд је нашао да је казна затвора у трајању од 4 године и 7 месеци сразмерна степену кривице окривљеног и тежини учињеног кривичног дела и њоме ће се употпуности остварити сврха кажњавања предвиђена чланом 42 Кривичног Законика у довољној мери утицати на окривљеног да се уздржава од уздржења кривичног дела а постићи и генералну превенцију изражавањем друштвене осуде, јачањем морала и обавезе поштовања закона. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања опојне дроге у смислу члана 246 став 8 у вези члана 79 и 87 Кривичног законика.

Како је окривљени оглашен кривим у обавези је да плати и трошкове кривичног поступка, као што је то правилно одлучио првостепени суд. О висини трошкова првостепени суд ће одлучити посебним решењем имајући у виду да у списима предмета не постоји трошковник на који се позвао јавни тужилац са спецификацијом учињених трошкова. Ово с тога што трошкови који настану код јавног тужилаштва,

представљају трошкове поступка од његовог покретања до његовог завршетка сходно одредби члана 261 Законика о кривичном поступку. Уколико након окончања истраге буде поднет оптужни акт што је и учињено у конкретном случају подизањем оптужнице о наведеним трошковима заједно са трошковима који настану у поступку пред судом у зависности од исхода поступка одлучује суд ко ће сносити наведене трошкове. Како у списима предмета нема доказа о трошковима који су настали у истражном поступку пред надлежним јавним тужиоцем као органом поступка, обзиром да се у завршној речи јавни тужилац позвао и захтевао накнаду трошкова кривчног поступка по трошковнику који је приложио али који се не налази у списима предмета, то је Апелациони суд нашао да ће првостепени суд о висини трошкова донети посебно решење.

На основу изложеног, Апелациони суд у Београду је у смислу члана 459 ЗКП пресудом усвојио жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву и преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, док је као неосноване одбио жалбе окривљеног АА лично и његовог браниоца адвоката Ружојчић Милована и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио у смислу члана 457 ЗКП.

**Записничар-виши саветник
Снежана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Савић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић